

grænsende foranstaltninger, når det skønnes nødvendigt af hensyn til miljø og sundhed.

Hjemlen vil blive brugt til regulering af virksomheder, der benytter mikroorganismer, som kan have en uønsket virkning på natur, miljø og sundhed, herunder mikroorganismer, som

- er sygdomsfremkaldende for mennesker, dyr og planter,
- skal/kan anvendes som mikrobiologiske bekæmpelsesmidler,
- kan overføre miljøproblematiske egenskaber, såsom toksiske stoffer, antibiotikaresistens o.l., til naturligt forekommende mikroorganismer,
- er indførte, ikke-hjemmehørende i Danmark,
- gennem deres antal kan påvirke væsentlige stof- og energiomsætningsprocesser i miljøet på en uønsket måde,
- eller i øvrigt kan have en uønsket virkning på naturen.

Herudover kan Miljøministeriet i samarbejde med den bioteknologiske industri udarbejde vejledninger om god produktionspraksis ved anvendelse af mikroorganismer.

De mikroorganismer, som indgår i biologiske rensningsanlæg, anses ikke på nuværende tidspunkt for problematiske og er derfor ikke umiddelbart tænkt omfattet af reguleringen. Den kan dog uden videre udvides til at omfatte sådanne organismer, hvis der senere skulle vise sig behov for det.

Med hensyn til udsætning af mikrobiologiske bekæmpelsesmidler henvises til lov om kemiske stoffer og produkter.

For så vidt angår genteknologisk fremstillede mikroorganismer er disse endvidere omfattet af lov nr. 288 om miljø og genteknologi af 4. juni 1986, som har til formål at sikre miljø, natur og sundhed, herunder ernæringshensyn i forbindelse med anvendelse af genteknologi.

Loven om miljø og genteknologi regulerer udledning fra forskning og produktion baseret på genteknologi, samt udsætning af genteknologisk fremstillede organismer og celler. Endvidere reguleres stoffer og produkter, der indeholder genteknologisk fremstillede organismer eller celler, og levnedsmidler m.v., der indeholder genteknologisk fremstillede organismer eller celler.

Til stk. 2

Hjemlen til at etablere en frivillig konsulentordning er ny og tænkes bl.a. anvendt som led i en øget information til industrien om mulighederne for at omlægge en virksomheds produkter og processer til renere teknologi. Konsulentordningen kunne eventuelt knyttes til den brancheanmeldeordning for for-

skellige brancher, der er etableret i henhold til den gældende § 56 a (§ 7, stk. 1, nr. 8, i dette lovforslag). En konsulentordning vil i givet fald kræve en form for autorisation af konsulenten med henblik på at sikre en faglig minimumsstandard og dermed kvalificeret rådgivning. Erfaringen viser, at mange små og mellemstore virksomheder alene støtter sig på den rådgivning om forureningsbegrænsning, som de får fra leverandører af maskiner, råvarer m.v., og at der også kan være behov for en mere uvildig rådgivning.

Til § 8

Muligheden for at etablere en miljømærkeordning for varer og produkter findes tilsvarende i § 10 a i den nyligt reviderede lov om kemiske stoffer og produkter. Lovforslagets § 8 skal derfor omfatte andre varer og produkter end de af kemikalieloven omfattede.

Formålet med en sådan ordning er at give forbrugerne en bedre mulighed for at vælge genanvendelige eller i øvrigt miljøvenlige varer og produkter fremfor andre. Samtidig vil en miljømærkeordning tilskynde producenter til at udvikle og markedsføre genanvendelige eller i øvrigt mere miljøvenlige varer og produkter.

Administrationen af ordningen tænkes placeret under samme nævn, som påtænkes nedsat til at administrere den tilsvarende ordning efter lov om kemiske stoffer og produkter. De implicerede virksomheder og berørte organisationer vil blive inddraget i udformningen af ordningen.

Gebyr opkrævet for ansøgning om og brug af miljømærket skal finansiere nævnets virksomhed, tilsyn og kontrol samt den forsknings- og udredningsvirksomhed, der er nødvendig til støtte for administrationen af ordningen. Inden ordningen etableres, forudsættes der iværksat et grundigt udredningsarbejde.

Til § 9

Baggrunden for at indføre pant- eller rabatordninger er at tilskynde forbrugerne af produkter, der medfører særlig miljøbelastning og/eller lader sig genanvende, til at indsamle og aflevere disse.

Bemyndigelsen til at fastsætte ordninger for bestemte produkter og emballagetyper svarer til den gældende lov om genanvendelse og begrænsning af affalds § 9. Bemyndigelsen er dog blevet nærmere uddybet således, at der skabes mulighed for at indføre rabatsystemer. Disse systemer har samme motiverende effekt som pantordninger, idet der dog ligger et yderligere forbrugerincitament i anvendelsen af et rabatsystem. Et rabatsystem tænkes baseret på, at detailhandlere, der sælger de omfattede produkter, ved